

**Umrežavanje glazbom: promjene paradigmi u 'dugom 19. stoljeću' –
od Luke Sorkočevića do Franje Ksavera Kuhača**
**Networking through Music: Changes of Paradigms in the 'Long 19th
Century' – from Luka Sorkočević to Franjo Ksaver Kuhač**

PROJEKT FINANCIRA HRVATSKA ZAKLADA ZA ZNANOST (2017-2021)

**Umrežavanje glazbom u 'dugom 19. stoljeću':
pripreme**

RADIONICA

23. listopada 2017., 9:30-17:00

**Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Knjižnica, Multimedijaska e-učionica
Strossmayerov trg 14, Zagreb**

**Networking through Music in the 'Long 19th Century':
Preliminaries**

WORKSHOP

23 October 2017, 9:30-17:00

**Croatian Academy of Sciences and Arts, Library Building, Multimedia e-room
Strossmayerov trg 14, Zagreb**

Umrežavanje glazbom u 'dugom 19. stoljeću': pripreme

RADIONICA

23. listopada 2017.

**Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Knjižnica, Multimedijaska e-učionica
Strossmayerov trg 14, Zagreb**

Umrežavanje je postupak neformalnog dijeljenja obavijesti i potpore, osobito među članovima profesionalne skupine.

... **glazbom**... = dijeljenje obavijesti o glazbi, glazbene poduke; podupiranje glazbenika kroz organiziranje glazbenih izvedbi/događaja; objavljivanje i distribucija glazbenih djela; povezivanje glazbenika → gostovanja

... '**dugo 19. stoljeće**'... = pojam koji je inaugurirao Eric Hobsbawm, često se primjenjuje za razdoblje 1789-1914, a prilagođen je prema Braudelovom pojmu 'dugog 16. stoljeća'.

U slučaju projekta NETMUS19, vremenski je okvir neznatno produžen na razdoblje 1780. – 1914. te uključuje tri tematske grupe:

1. Luka Sorkočević/Luca Sargo (1734-1789) i njegov bečki dnevnik kojeg je vodio tijekom druge polovice 1781., kada su njegovi glazbeni i izvanglazbeni kontakti i susreti bili česti, svakodnevni;
2. Zagreb sredinom 19. stoljeća na raskrižju putujućih opernih družina i njihovih repertoara;
3. složeni i česti kontakti muzikologa Franje Ksavera Kuhača (1834-1911) promatrani kroz 2. i 3. knjigu (od ukupno 13) njegove korespondencije (1864-1874) s istaknutim političarima, glazbenicima, nakladnicima, učiteljima, učenicima i obitelji.

Pripreme: NETMUS19 projekt započeo je tek 1. ožujka 2017. Stoga je namjera ne samo pokazati neke početne rezultate istraživanja i okvire baze podataka, već pozvati goste koji će prikazati neke studije slučaja u umrežavanju kako su ih sami postavili i analizirali u vlastitim istraživanjima. Njihov prilog kao i z toga slijedeća diskusija trebali bi ukazati na neke važne momente, postupke i metodologije koje bi potakle i naše istraživanje i obogatile bazu podataka koja je vezana uz ličnosti, njihova djela i pojmove.

Networking through Music in the 'Long 19th Century': Preliminaries

WORKSHOP

23 October 2017

Croatian Academy of Sciences and Arts, Library Building, Multimedia e-room
Strossmayerov trg 14, Zagreb

Networking = The act or process of informally sharing information and support, esp. among members of a professional group (Webster's Dictionary).

... **through music**... = sharing information on music, sharing lessons in music; supporting musicians by organising musical performances/events; publication and distribution of musical works; connecting musicians → guest performances

... **the 'long' 19th century**... = the term introduced by Eric Hobsbawm, usually applied for the period 1789-1914, adapted from Braudel's notion on the 'long sixteenth century'.

In the case of the NETMUS19 project, it was slightly extended to the period 1780-1914 in order to include three thematic groups:

1. Luka Sorkočević/Luca Sörgo (1734-1789) and his famous Viennese diary kept during the second half of 1781 on his musical and extra-musical contacts and encounters,
2. Zagreb in the mid-19th century on the crossroads of itinerant opera companies and their repertoires, and
3. multifold contacts of the musicologist Franjo Ksaver Kuhač (1834-1911) as shown in his 2nd and 3rd book (out of 13 books) of correspondence (1864-1874) with eminent politicians, musicians, publishers, teachers, students and his family.

Preliminaries: NETMUS19 project has started only on 1 March 2017; therefore, the intention was not only to show some initial results of the research and the database, but also to invite guests who will present some case studies on networking as observed and investigated in their respective researches. Their contributions as well as the accompanying discussion have to point at some important events, procedures and methodologies that would give impulse to our research and enrich the database of personalities, their works and ideas.

Umrežavanje glazbom u 'dugom 19. stoljeću': pripreme

RADIONICA

Zagreb, 23. listopada 2017., 9:30-17:00

PROGRAM

9:30 Nekoliko uvodnih riječi (Vjera Katalinić, voditeljica projekta)

9:45 IVANA HORBEC (Zagreb, HR)

Izazovi historiografskog istraživanja umrežavanja u Habsburškoj Monarhiji 18. i 19. stoljeća (pregled)

10:10 KATJA RADOŠ PERKOVIĆ (Zagreb, HR)

Odgonetanje dnevnika: doživljaj Beča Luke Sorkočevića (1781. – 1782.)

10:35 JOLANTA GUZY-PASIAK (Warsaw, PL)

Ludomir Michał Rogowski: hodočašća i glazba

11:00 VRIJEME ZA KAVU

11:30 STANISLAV TUKSAR (Zagreb, HR)

Franjo Ksaver Kuhač, Franz Liszt i Weimar

11:55 MARUŠA ZUPANČIČ (Ljubljana, SI)

Václav Huml i njegova mreža glazbenika

12:20 VILENA VRBANIĆ (Zagreb, HR)

Instrumenti s tipkama i njihovi graditelji: tri stolna klavira iz dalmatinskih muzeja

12:45 STANKA ZA RUČAK

15:00 VIKTOR VELEK (Ostrava, CZ)

Glazbena kultura Čeha u Beču 1840-1939 – razvoj jednog projekta

15:25 SARA RIES (Zagreb, HR)

Franjo Ksaver Kuhač (1834-1911): druga i treća knjiga korespondencije – zamršenosti transliteracije

15:50 SANJA MAJER-BOBETKO (Zagreb, HR)

Franjo Ksaver Kuhač: korespondencija, 1864. Osobna imena, toponimi, pojmovi

16:15 VJERA KATALINIĆ (Zagreb, HR)

Uoči prekretnice: godina 1860. u zagrebačkom kazališnom životu. Primjene na bazu podataka

16:40 Zaključna rasprava

Networking through Music in the 'Long 19th Century': Preliminaries

WORKSHOP

Zagreb, 23 October 2017, 9:30-17:00

PROGRAMME

9:30 Introductory words (Vjera Katalinić, project leader)

9:45 IVANA HORBEC (Zagreb, HR)

The Challenges of Historiographic Research in Networking in the 18th- and 19th-Century Habsburg Monarchy (an Overview)

10:10 KATJA RADOŠ PERKOVIĆ (Zagreb, HR)

Deciphering a Journal: Luka Sorkočević's Experience of Vienna (1781-82)

10:35 JOLANTA GUZY-PASIAK (Warsaw, PL)

Ludomir Michał Rogowski: Peregrinations and Music

11:00 COFFEE TIME

11:30 STANISLAV TUKSAR (Zagreb, HR)

Franjo Ksaver Kuhač, Franz Liszt and Weimar

11:55 MARUŠA ZUPANČIČ (Ljubljana, SI)

Václav Huml and His Network of Musicians

12:20 VILENA VRBANIĆ (Zagreb, HR)

Keyboard Instruments and Their Builders: Three Square Pianos (*Tafelklaviere*) from Dalmatian Museums

12:45 LUNCH BREAK

15:00 VIKTOR VELEK (Ostrava, CZ)

Musical Culture of Czechs in Vienna 1840-1939 – a Development of a Project

15:25 SARA RIES (Zagreb, HR)

Franjo Ksaver Kuhač (1834-1911): The Second and Third Books of Correspondence – Intricacies of Transliteration

15:50 SANJA MAJER-BOBETKO (Zagreb, HR)

Franjo Ksaver Kuhač: Correspondence, 1864. Personal Names, Toponyms, Notions

16:15 VJERA KATALINIĆ (Zagreb, HR)

On the Eve of a Turning Point: The Year 1860 in Zagreb Theatrical Life. Applications in the Database

16:40 General discussion

Umrežavanje glazbom u ‘dugom 19. stoljeću’: pripreme

SAŽECI

**Networking through Music in the “Long 19th Century”:
Preliminaries**

SUMMARIES

Jolanta Guzy-Pasiak (Varšava)
Ludomir Michał Rogowski: hodočašća i glazba

Ludomir Michał Rogowski's (Lublin, 1882. – Dubrovnik, 1954.) vjerovao je da se 'svaka glazba pojavljuje pod utjecajem vanjskih poticaja, koje skladatelj može organizirati u zvukove'. Rogowski je lutao većinu života od mjesta do mjesta. Njegov život i rad potiču istraživače da istražuju pojam glazbenog transfera u oba smjera: tijekom njegovih dužih boravaka (Vilnius, Pariz, Monaco, Dubrovnik) upoznao je lokalnu glazbu i tradiciju, ali je u novoj sredini i podučavao glazbu koju je naučio. U ovome prilogu predstaviti će se njegove veze s glazbenicima i umjetnicima koje je susreo tijekom svojih putovanja, kako bi se sastavila slika najvažnijih osoba, djela i ideja koje su utjecale na njegovu estetiku i glazbu. Također će biti govora i o ulozi samog Rogowskog u glazbenoj kulturi u inozemstvu.

Jolanta Guzy-Pasiak (Warsaw)
Ludomir Michał Rogowski: Peregrinations and Music

Ludomir Michał Rogowski (b. Lublin 1882-d. Dubrovnik, 1954) believed that 'Any music arises under the influence of an external stimulus, which the composer can organize into sounds'. Rogowski wandered for most of his life from place to place. His life and works allow researchers to study the issue of musical transfer, in both directions: during his long-term sojourns (Vilnius, Paris, Monaco, Dubrovnik) he learned local music and tradition as well as teaching music he knew in the new location. In this paper, his connections with the musicians and artists whom he met during his travels will be presented to give a picture of the most important people, works and ideas which influenced Rogowski's aesthetics and music. The role of Rogowski himself in musical culture abroad will also be mentioned.

Ivana Horbec (Zagreb)
Izazovi historiografskog istraživanja umrežavanja u Habsburškoj
Monarhiji 18. i 19. stoljeća (pregled)

Habsburška Monarhija je bila izraziti plurikulturalni prostor, s raznim jezicima, povijestima, političkim tradicijama, religijama i raznolikim i promjenjivim nacionalnim lojalnostima. Povjesničar koji želi istražiti mehanizme transfera ideja i znanja u Monarhiji u predmodernom razdoblju, te interpretirati međuljudske odnose, mora biti spreman na temeljito i sveobuhvatno istraživanje arhivskih izvora različite provenijencije. Ovaj je prilog kratki izvještaj o izazovima s kojima se susreće istraživač hrvatske povijesti u zadatku da rekonstruira umrežavanja kroz glazbu u 18. i 19. stoljeću te, posebno, da prouči utjecan na glazbene i izvan-glazbene kontakte glazbenikâ Luke Sorkočevića i Franje Ksavera Kuhača. Ti izazovi odnose se na razbacanost arhivskog gradiva, relevantnog za istraživača i na potrebu za kompleksnijom analizom izvora koji su, općenito govoreći, nesistematizirani i fragmentarni. Raspravljat će se o tome da izvori ne mogu biti korišteni samo da priskrbe podatak za otkrivanje modela koji su primjenjivi na društvo u cijelosti u nekom vremenskom razdoblju, te da povjesničar mora težiti otkrivanju individualnih strateških umrežavanja i interakciji među specifičnim društvenim vezama ili utjecajima izazvanima ponašanjem drugih.

Ivana Horbec (Zagreb)
The Challenges of Historiographic Research in Networking
in the 18th- and 19th- Century Habsburg Monarchy (an Overview)

The Habsburg Monarchy was a very pluricultural space, with various languages, histories, political traditions, religions and diverse and changing national loyalties. A historian who wants to address mechanisms of the transfer of ideas and knowledge in the Monarchy in the premodern period, and to interpret interpersonal relations, has to be prepared for a thorough and comprehensive study of archival sources of different provenance. The presentation is a brief account of the challenges faced by a researcher in Croatian history in his task to reconstruct the issue of networking through music in the 18th and 19th centuries and, specifically, to examine the impact of the musical and extra-musical contacts of musicians Luka Sorkočević and Franjo Ksaver Kuhač. These challenges refer to a scattered distribution of archival sources that are relevant for the research and a need for a complex analysis of sources that are, generally speaking, unsystematic and fragmentary. It will be argued that sources cannot only be used to provide data to detect models that are applicable to society as a whole in a certain time period, and that the historian should aim at detecting individual networking strategies, and interaction between specific social ties or influences exerted by the behaviour of others.

Vjera Katalinić (Zagreb)
Uoči prekretnice: godina 1860. u zagrebačkom kazališnom životu.
Primjene na bazu podataka

Godina 1860. obilježena je ostacima neoapsolutizma. Njegovo je odumiranje trajalo neko vrijeme: Aleksandar Bach, ministar unutarnjih poslova od 1849, po kojem se često naziva razdoblje od 1852. do 1859., smijenjen je s dužnosti zbog slabljenja i destabilizacije Monarhije, izazvane teritorijalnim gubicima u sjevernoj Italiji. Stoga je Franjo Josip I. morao vratiti parlamentarni sustav (proglasima iz listopada 1860. i veljače 1861.) kako bi ponovno dobio potporu krunskih zemalja. Godine 1860. Hrvatska je u procesu pripremanja nekih novih zahtjeva koji se uglavnom odnose na političke i kulturne promjene, koje će se ostvariti sljedeće godine.

Kazališni odbor je na čelu Gradskog kazališta još od 1852., kada je zgrada otkupljena od prvobitnog vlasnika Kristofora Stankovića, te ga unajmljuje (uglavnom stranim) opernim drušinama. Odbor to čini objavljujući javne natječaje u glavnim gradskim novinama. Takav je poziv tiskan 13. siječnja 1860. te pruža obavijesti o uvjetima najma. U prilogu se prikazuju događaji koji su uslijedili, uključujući gostujuće družine i njihov repertoar, pruža uvid u djelatnost Odbora, samoga kazališta i publike. Ovi su događaji bili jedinstveni u pred-institucionalnom opernom životu Zagreba. Nadalje, svi podaci o izvedenim djelima i interpretima te društvima uključit će se u novu bazu podataka načinjenu za projekt NETMUS19.

Vjera Katalinić (Zagreb)
On the Eve of a Turning Point: The Year 1860 in Zagreb Theatrical Life.
Applications in the Database

The year 1860 was marked by the remnants of the neo-absolutist regime. The process had lasted for a while: Alexander Bach, the minister of the interior since 1849, after whom the 1852-59 period is often named, was withdrawn from his position because the Monarchy was weakened and destabilized by the Austrian losses in northern Italy. Therefore, Francis Joseph I had to return the parliamentary system (October 1860, February 1861) in order to regain support of the crown-lands. In 1860 Croatia was in the process of preparing some new demands, mostly referring to political and cultural changes, that would come to life during the following year.

A theatre board had run the city theatre since 1852, when the theatre building was bought from its original owner Kristofor Stanković, and hired it to (mostly foreign) opera companies. The board did this through a public call, usually published in major city newspapers. Such a call appeared on 13 January 1860 and gives information on the hiring demands. The events which followed (presented in the paper), including the visiting companies and their respective repertoires, provide insight into the functioning of the theatre board, the theatre itself and the (re-)actions of the audiences. These theatre events were unique in the history of pre-national Zagreb institutional operatic life. Further, all the information collected on the operas performed, the performers and companies, will be included in the newly established database of the NETMUS19 project.

Sanja Majer-Bobetko (Zagreb)

Franjo Ksaver Kuhač: Korespondencija, 1864. Osobna imena, toponimi, pojmovi

U okviru rada na projektu Umrežavanje glazbom: promjene paradigmi u „dugom 19. stoljeću“ – od Luke Sorkočevića do Franje Ks. Kuhača počela sam iz pisama Franje Ks. Kuhača prikupljati relevantne pojmove (termine i naslove djela), osobna imena i toponime za bazu podataka. Dosad sam obradila 16 pisama iz 1864. godine (ukupno ih je 23) što je i prva godina koja se uzima u obzir. Naime, projekt objavljivanja Kuhačeve korespondencije počeo je još osamdesetih godina prošlog stoljeća i tada je rezultirao objavljivanjem dviju knjiga korespondencije s odgovarajućim komentarima, što ih je pripremio Ladislav Šaban (1989, 1992). Budući da je tim projektom bila obuhvaćena korespondencija 1860-63, bilo je prirodno nastaviti s 1864. godinom.

Tijekom rada služila sam se pismima što ih je transliterirala Sara Ries. Od tih 16 pisama 15 je pisano na njemačkom jeziku a samo jedno pismo na hrvatskom. U njima je registrirano 35 osobnih imena, 17 toponima i 138 pojmova i naslova djela. Osnovno načelo je bilo pridržavati se originalnog Kuhačeva zapisa. Pritom su se međutim postavila neka pitanja. Kao primjer može ovdje poslužiti potpis samog Franje Ks. Kuhača, koji se javlja u sljedećim varijantama: Fr. X. Koch (15. 5. 1864), Fr. Xav. Koch (1. 1. 1864, 3. 8. 1864, 12. 2. 1864, 19. 9. 1864), Franjo Šaverio Koch. Osečanin (10. 5. 1864), Š. Koch (10. 5. 1864), Fran. Xav. Koch (19. 9. 1864), Franz X. Koch (10. 2. 1864), Franz Xav. Koch (1. 5. 1864, 4. 8. 1964, 5. 7. 1864, 8. 9. 1864, 14. 7. 1864, 16. 10. 1864, 16. 7. 1864, 17. 11. 1864, 18. 11. 1864, 19. 9. 1864). U zagradama su nadnevcii odgovarajućih pisama. Kako postupiti u ovom ali i drugim i drukčijim slučajevima bit će tema rasprave na ovoj radionici.

Sanja Majer-Bobetko (Zagreb)

Franjo Ksaver Kuhač: Correspondence, 1864. Personal Names, Toponyms, Notions

As part of the research project „Networking through Music: Change of Paradigms in the ‘Long 19th Century’ – From Luka Sorkočević to Franjo Ks. Kuhač” I have started collecting relevant notions (terms and title of works), personal names and toponyms from Franjo Kuhač's letters for the project database. Currently, 16 letters from 1864 (there are 23 in total), the first year to be considered, have been processed. The Kuhač correspondence publishing project had already begun in the 1980s and resulted in the publication of two books of correspondence with relevant commentaries, edited by Ladislav Šaban (1989, 1992). Because this project covered the correspondence 1860-63, it was natural to continue with the year 1864.

During the work I used the letters which were transliterated by Sara Ries. Of these 16 letters 15 are written in the German language and only one in Croatian. There are 35 personal names, 17 toponyms and 138 notions and titles of works registered in them. The basic principle was to adhere to the original Kuhač record. However, while doing so some questions arose, of which Kuhač's signature can serve as an example. The signature appears in the following variants: Fr. X. Koch (15. 5. 1864), Fr. Xav. Koch (1. 1. 1864, 3. 8. 1864, 12. 2. 1864, 19. 9. 1864), Franjo Šaverio Koch. Osečanin (10. 5. 1864), Š. Koch (10. 5. 1864), Fran. Xav. Koch (19. 9. 1864), Franz X. Koch (10. 2. 1864), Franz Xav. Koch (1. 5. 1864, 4. 8. 1964, 5. 7. 1864, 8. 9. 1864, 14. 7. 1864, 16. 10. 1864, 16. 7. 1864, 17. 11. 1864, 18. 11. 1864, 19. 9. 1864). The dates of the relevant letters are in brackets. How to proceed in this case but also in other and different cases will be a topic of discussion at this workshop.

Katja Radoš Perković (Zagreb)
Odgonetanje dnevnika: doživljaj Beča Luke Sorkočevića (1781. – 1782.)

Godine 1781. i 1782. Luka Sorkočević (Luca Sargo) imenovan je poslanikom Dubrovačke Republike (Repubblica di Ragusa) u Beču, u to vrijeme središta europske politike, kulture i društvenih odnosa. Bile su to posljednje godine staroga svjetskog poretka, neposredno prije Francuske revolucije, pada Mletačke Republike, kao i skorašnjeg ukidanja Sorkočevićeve Dubrovačke Republike. S obzirom na trajne prijetnje Otomanskog Carstva, politički je cilj bio osnažiti moć vladarâ strateški usklađenim brakovima.

Sorkočević ulazi u taj svijet pokušavajući prikazati najvažnije događaje u svojoj vlastitoj hijerarhiji, u dnevniku u potpunosti pisanom talijanskim jezikom, koji dosada nije bio transliteriran ni preveden na hrvatski. S obzirom da je iscrpno izvještavao o talijanskim, austrijskim, njemačkim, francuskim, ruskim i drugim dvoranima i službenicima s kojima se družio, ili onima koji su bili povezani s austrijskim carskim dvorom u Beču, očekujemo da bi ova tema mogla biti zanimljiva povjesničarima i drugih europskih zemalja. Prinos se fokusira na teškoće prve faze rada, koja uključuje transliteraciju dnevnika, kao zadatka koji je dodatno zamršen zbog Sorkočevićeva prilično slabog znanja talijanskog jezika, njegova rukopisa i jasnoće samog dokumenta. Ukratko sažimlje najvažnije teme i povijesne ličnosti s kojima se družio.

Katja Radoš Perković (Zagreb)
Deciphering a Journal: Luka Sorkočević's Experience of Vienna (1781-82)

In 1781 and 1782 Luka Sorkočević (Luca Sargo) was the appointed representative of the Republic of Dubrovnik (Ragusa) in Vienna, at the time the centre of European politics, culture and social relations. Those were the last years of the old world order, immediately preceding the French Revolution, the fall of the Venetian Republic, as well as the imminent fall of Sorkočević's own Republic of Ragusa. As the threat of the Ottoman Empire remained, the political objective was to strengthen the power of the respective monarchs through strategically orchestrated marriages.

Sorkočević enters this world attempting to give an account of the most important events in his own hierarchy, in a journal written entirely in Italian, and so far not transliterated or translated into Croatian. Since he reports thoroughly on Italian, Austrian, German, French, Russian and other courtiers and officials he has socialized with, or those linked to the Austrian imperial court of Vienna, we expect it to be of some scientific interest for historians of other European countries, as well. The presentation will focus on the difficulties of the first phase of work, which centres on the transliteration of the journal, as task which is complicated by Sorkočević's rather poor knowledge of the Italian language, his writing, and the clarity of the document. It will briefly summarize the highlights of the covered topics and the historical figures with whom he interacted.

Sara Ries (Zagreb)

Franjo Ksaver Kuhač (1834. – 1911.): druga i treća knjiga korespondencije – zamršenosti transliteracije

Među rukopisnom ostavštinom Franje Ksavera Kuhača, prepoznatog kao prvog hrvatskog muzikologa (glazbenog povjesničara i etnomuzikologa), nalazi se i opsežna zbirka njegovih pisama. Korespondencija je sakupljena u 13 knjiga, tzv. *Briefcopierbücher*, kako ih je sam nazvao. Sačuvana pisma obuhvaćaju razdoblje od 1860. do 1911., razdoblje povećane svijesti o nacionalnoj kulturi i baštini kako bi se promovirao novi nacionalni identitet.

Kuhačeva su pisma vrijedan izvor informacija o kulturnim, političkim i glazbenim događajima, kao i o njegovome životu, radu i djelatnostima. Većinom su pisana njemačkim jezikom, gotičkim pismom, no neka su pisana hrvatski, latinicom.

Prvi svezak korespondencije objavljen je 1989. i 1992. (pripremio i uredio Ladislav Šaban). Druga i treća knjiga (1864. – 1874.) već su digitalizirane i pripremljene za transliteraciju u latinsko pismo i prijevod na hrvatski. Nude podatke na razdoblje obilježeno važnim političkim i kulturnim promjenama, kao i Kuhačevim naporima da prikupi financijsku i moralnu potporu za svoja nastojanja u prikupljanju južno-slavenskih narodnih napjeva. Nadalje, pisma su i autentičan dokument o primjenama jezika i o tome kako su se gotičko i latiničko pismo ispreplitali, tj. kako je latinica, zbog političkih i osobnih prilika, postupno prevladala u Kuhačevom životu i kontaktima. Prikazat će se i neke od mnogobrojnih poteškoća i dilema na koje se naišlo tijekom transliteracije. O tome će se raspraviti u svjetlu komentara koji prate svako pismo, što je bitni dio projekta objavljivanja korespondencije.

Sara Ries (Zagreb)

Franjo Ksaver Kuhač (1834-1911): The Second and Third Books of Correspondence – Intricacies of Transliteration

Among the written legacy of Franjo Ksaver Kuhač, recognised as the first Croatian musicologist (music historian and ethnomusicologist), there is a comprehensive collection of Kuhač's letters. The correspondence is collected in thirteen books, so-called *Briefcopierbücher*, as he personally named them. The preserved letters cover the period from 1860 to 1911, a period of the growing awareness of national culture and heritage in order to promote new national identity.

Kuhač's letters are valuable sources of information about cultural, political and musical events as well as his life, work and activities. Most of them were written in German, in Gothic script, but some are written in Croatian, in Latin script.

The first volume of the correspondence was published in 1989 and 1992 (prepared and edited by Ladislav Šaban). The second and third books (1864-1874) are being digitised and prepared to be transliterated into Latin script and translated into Croatian. They provide evidence on a period marked by important political and cultural changes, as well as Kuhač's strivings to collect financial and moral support for his endeavours in collecting South Slavic folk-songs. Furthermore, the letters are an authentic documentation of how language changes and how the Gothic and Latin script intertwine, i. e. how Latin script, due to political and personal circumstances, gradually predominated in Kuhač's life and contacts. Some of the manifold difficulties and dilemmas encountered in the process of transliteration will be presented. The aforementioned will be discussed in the comments

supplementing the letters, which are meant to be an essential part of the projects of publishing the correspondence.

Stanislav Tuksar (Zagreb)
Franjo Ksaver Kuhač, Franz Liszt i Weimar

Radeći u Weimaru u nekoliko zbirki, knjižnica i arhiva (Visoka glazbena škola Franz Liszt, Liszt-Haus i dr.) u razdoblju 19-23. 6. 2017. posebno sam se usredotočio na istraživanje ostavštine Franza Liszta u Goethe & Schiller Archivu s obzirom na pretpostavljeni boravak Franje Ksavera Kuhača u Lisztovoj pijanističkoj školi 1857. ili 1858. Pregledana je korespondencija iz tog razdoblja i nije pronađen nijedan dopis između Liszta i Kuhača. Nadalje, s obzirom da više ne postoji policijska dokumentacija o prijavi i odjavi boravka u Weimaru za to razdoblje, pregledan je lokalni tisak za to razdoblje koji inače uredno bilježi dolaske stranih gostiju u weimarske hotele i prenoćišta. Ni tu nije pronađen nikakav trag Kuhačeva boravka u Weimaru. Pretpostavlja se dakle da je Kuhač stanovao u Weimaru privatno kod nekog od svojih znanaca ili prijatelja.

Kuhač u svojem autobiografskom tekstu *Moj život* navodi da mu je Franz Liszt poslao pismo datirano s 16. 7. 1873. u kojem mu potvrđuje da je bio učenikom u njegovoj školi, ali na temelju indirektnih podataka (pozitivni iskazi njegovih učenika koji su kod njega boravili u isto vrijeme kad i Kuhač), te da je njegov original 1877. priložio molbi Hrvatskom saboru za dodjelu pripomoći. Dosadašnje istraživanje u Hrvatskom državnom arhivu nije rezultiralo pronalaskom toga pisma. Stoga će se buduće istraživanje usredotočiti na daljnje dokumentacijsko i bibliografsko istraživanje ove problematike (npr. konzultiranje knjige Ludwiga Nohla, *Franz Liszt*, Leipzig: Filip Reclam, 1881; Kuhačeva korespondencija s drugim Lisztovim učenicima kao što su Klindworth, Winterberger, Sipos-Antal, Maron, Pinner itd.).

Istraživanje Lisztove ostavštine u Weimaru ipak je rezultiralo nekim pozitivnim istraživačkim pomacima na temu „Liszt i Hrvatska“. Tako je npr. pronađena originalna diploma počasnog članstva Franza Liszta u zagrebačkom *Musikvereinu* (Hrvatski glazbeni zavod) od 27. 7. 1846. Također je pronađen izvorni dokument s tekstem glagoljaške himne „Slavimo slavno Slaveni“ na hrvatskom i s njemačkim prijevodom što ga je za Liszta napravio biskup Mlinarić. O tim će dokumentima biti napisane i objavljene omanje studije.

Stanislav Tuksar (Zagreb)
Franjo Ksaver Kuhač, Franz Liszt and Weimar

Working in Weimar in several collections, libraries and archives (Hochschule für Musik Franz Liszt, Liszt-Haus, etc.) in the period 19-23 June 2017, I especially focused on the material relating to Franz Liszt in the Goethe & Schiller Archiv, especially regarding the alleged sojourn of Franjo Ksaver Kuhač to Liszt's piano school in 1857 or 1858. My examination of Liszt's correspondence in the archive from that period did not reveal a single letter between Kuhač and Liszt. Further, taking into account that police records of the registration of new-comers to Weimar during that period no longer exist, detailed research was carried out of the local press which otherwise registered in minute detail the arrivals and departures of foreign guests in Weimar's hotels and inns. This source also did not reveal

any trace of Kuhač as guest in Weimar. It is presumed that he might have stayed as a private guest of some of his friends or acquaintances.

Kuhač, in his autobiographical text *Moj život* (My Life), mentioned that Franz Liszt sent him a letter dated 16 July 1873, in which he confirmed that Kuhač was a pupil in his school, but based his assertion on indirect data (positive accounts of his students who attended his school during Kuhač's time). Kuhač also confirmed that he enclosed the original letter with his application for financial support in 1877 to the Croatian Parliament *Sabor*. However, research carried out up to now in the Croatian State Archives did not result in the recovery of this letter. Thus future investigation of this matter will focus on further documentary and bibliographical research (for example, the book by Ludwig Nohl, Franz Liszt, Leipzig: Filip Reclam, 1881; Kuhač's correspondence with other Liszt students such as Klindworth, Winterberger, Antal Sipos, Maron, Pinner etc.).

The investigation of the Liszt archival material in Weimar resulted nevertheless in some positive discoveries concerning the topic of "Liszt and Croatia". Thus the original diploma of Franz Liszt as honorary member of the Zagreb *Musikverein* dated 27 July 1846 was found. Also found was the original document with the text of the Glagolitic hymn "Slavimo slavno Slaveni" in Croatian with the German translation done especially for Liszt by the Bishop Mlinarić. Articles on these documents will be written and published later.

Viktor Velek (Ostrava) **Glazbena kultura Čeha u Beču 1840-1939 – razvoj jednog projekta**

Projekt predstavlja prvo kompleksno istraživanje teme koja se odnosi i na područje češke muzikologije (glazbene kulture Čeha u inozemstvu), kao i one austrijske (glazbena povijest Beča). Djelomični rezultati projekta prikazani su na znanstvenim skupovima, predavanjima češkoj manjini u Beču, u novinama, te na radiju (ORF, Český rozhlas). Internetski portal www.musikkulturderwienertschechen.poddubem.com donosi rezultate dobivene na projektu, i to:

- 1) Glazbeni arhiv „Češki Beč“ i Audio arhiv „Češki Beč“
- 2) Glazbena enciklopedija osoba i institucija „Češki Beč“
- 3) „Glazbena povijest bečkih Čeha 1840-1939“
- 4) Zbirka skladbi bečko-čeških skladatelja.

Istraživanje je pomoglo otkriti, a katkada čak i sačuvani mnoge vrijedne izvore. To je znatno povećalo naše znanje o ranije slabo poznatim izvorima. Sakupljeni podaci samo su djelomično pretvoreni u online oblik. Za to postoje dva razloga: terensko istraživanje, proučavanje literature te iz toga proizlazeći postupci zahtijevali su previše vremena; kao uvjet online prezentacije arhivskog materijala, neke su češke institucije tražile da se ovaj prikaže dvojezično, što je svakako pospješilo njegovo korištenje, ali je zahtijevalo i dvostruku količinu rada na enciklopedijskim unosima. U većini slučajeva osigurana su i prava objavljivanja za partiture te ikonografske i audio izvore. Promjena rasporeda nije dozvoljavala stvaranje namjeravane iscrpne retrospektive (Glazbena povijest); to je do znatne mjere zamijenjeno izdavačkom aktivnošću (u pdf formatu) na spomenutom web portalu. *Glazbeni arhiv* je sustavno katalogiziran, a većina vrijednih jedinica je u procesu postupne digitalizacije.

Viktor Velek (Ostrava)
Musical Culture of Czechs in Vienna 1840-1939 – a Development of a Project

The project represents the first complex treatment of a subject which falls within the domain of both Czech musicology (musical culture of Czechs abroad) and Austrian musicology (music history of Vienna). Partial results of the project were presented at scientific conferences, lectures for the Czech minority in Vienna, in the press, and on the radio (ORF, Český rozhlas). The online portal www.musikkulturderwienertschechen.poddubem.com presents the results obtained within the project:

1. *The “Czech Vienna“ Music Archive and The “Czech Vienna“ Audio Archive*
2. *The Music encyclopaedia of persons and institutions “Czech Vienna“*
3. *“A Music History of Viennese Czechs 1840–1939“*
4. *The Collection of Compositions by Viennese-Czech Composers*

The research has helped to discover and sometimes even preserve many valuable sources. This has significantly increased our knowledge of previously little-known sources. The collected data has only partially been converted into an online form. There are two reasons for this: Field research, research into literature, and subsequent processing were more time-consuming; as a condition of the online presentation of their archival materials, some Czech institutions demanded the material be presented in two languages, which improved user service, but also meant double the amount of work on dictionary entries. Copyright for scores, iconographic and audio sources were obtained in most cases. The change in the schedule did not allow the creation of the intended comprehensive retrospective (*Music History*); this is sufficiently substituted by the publishing activity (.pdf) on the aforementioned web portal. The *Music Archive* has been continuously catalogued, and the most valuable items are in the process of gradual digitization.

Vilena Vrbanić (Zagreb)
Instrumenti s tipkama i njihovi graditelji: tri stolna klavira iz dalmatinskih muzeja

Među muzejskim artefaktima, odnosno glavnim materijalnim dokazima ljudskog djelovanja u vremenu i prostoru, glazbenim instrumentima pripada osobito istaknuto mjesto. Rad se bavi poviješću te kulturnim i društvenim kontekstom tri stolna klavira iz tri dalmatinska muzeja.

Najstariji među njima je primjerak iz Muzeja grada Zadra, koji je u Veneciji oko 1800. sagradio Luigi Hoffer, talijanski graditelj austrijskog podrijetla. Ima naročitu kulturološku vrijednost s obzirom na to da potječe iz ljetnikovca zadarske grofovske obitelji Lantana u Sutomišćici na otoku Ugljanu. Muzej otoka Brača u Škripu čuva stolni klavir koji je također venecijanske provenijencije: oko 1820. sagradio ga je Michael Mariacher, majstor proizašao iz kruga bečkih graditelja klavira s kraja 18. i početka 19. stoljeća kao što su Johann Andreas Stein, Johann Andreas Streicher i Anton Walter. Zahvaljujući kontaktima s potomcima darovatelja klavira, otkriveno je da je na njemu muzicirala Giuseppina Larco, supruga Josipa Definisa, koji je 1900. s Brača emigrirao u

Čile te se s njom vratio na otok 1926. Stolni klavir u Muzeju grada Splita sagradio je oko 1811. ili neposredno nakon toga Thomas Tomkinson, u svoje vrijeme jedan od ponajboljih londonskih graditelja, čiji je klavir krasio čak i Kraljevski paviljon Georgea IV.

Ova tri instrumenta za sada su jedini poznati i sačuvani primjerci spomenutih graditelja u Hrvatskoj. Proučavanje njih, ali i ostalih instrumenata koji se čuvaju u hrvatskim muzejima, također predstavlja umrežavanje kroz glazbu u „dugom“ 19. stoljeću, na važnom, ali u povijesti hrvatske glazbe do sada posve zanemarenom segmentu.

Vilena Vrbanić (Zagreb)

Keyboard Instruments and Their Builders: Three Square Pianos (*Tafelklaviere*) from Dalmatian Museums

Among museum artefacts, the main material proofs of men's activity in time and space, musical instruments hold an especially important place. This paper deals with the history as well as the cultural and social context of three square pianos from three museums in Dalmatia.

The oldest among them is kept in the City Museum in Zadar, built ca 1800 by Luigi Hoffer, an Italian builder of Austrian origins. It has an outstanding cultural value because it comes from the summerhouse of the Zadar aristocratic family Lantana in the small place Sutomišćica on the Island of Ugljan. The City Museum of Brač in Škrip also keeps a *Tafelklavier* of Venetian origins: it was built around 1820 by Michael Mariacher, an artisan originating from the circle of Viennese piano builders at the turn of the 18th and 19th centuries, among whom are Johann Andreas Stein, Johann Andreas Streicher and Anton Walter. Owing to my contacts with the descendants of the person who donated the piano to the museum, I have found out that it was used by Ms. Giuseppina Larco, the spouse of Josip Definis, who in 1900 emigrated from the Island of Brač to Chile, and returned home with her in 1926. The third instrument, preserved in the City Museum of Split, was built around 1811 or immediately thereafter by Thomas Tomkinson, one of the best London piano builders of his time, whose piano was even kept in the Royal Pavilion of George IV.

These three instruments are, at present, the only known works by their respective masters preserved in Croatia. Studying their qualities and origins, as well as other instruments conserved in Croatian museums, forms part of the study of networking through music in the “long 19th century”, an important – although until now almost neglected – segment of Croatian music history.

Maruša Zupančič (Ljubljana)

Václav Huml i njegova mreža glazbenika

Václav Huml (1880. – 1953.), osnivač zagrebačke violinističke škole, bio je jedan od najvažnijih praških violinskih pedagoga prve polovice 20. stoljeća. Bio je dijelom jedne od najboljih generacija praških violinista, među kojima su i Jan Kubelík, Jaroslav Kocian, Štěpán Suchý, František Stupka, Václav Talich, Milan Zuna, Jindřich Bastář te Jindřich Feld. 1890-ih godina Huml je studirao violinu kod Otakara Ševčíka na Praškom konzervatoriju. Upravo u to doba prvi su češki violinisti započeli svoje djelovanje u Zagrebu: od 1891. do 1920-ih godina

djelovali su kao učitelji violini, koncertni majstori, orkestralni glazbenici i dirigenti. Među njima su bili Vitězslav Roman Moser, Josef Karbulka, František Jílek, Stanislav Ondříček, Jindřich Feld, Milan Zuna, Nikola Kus, Jan Příbyl i Lubomir Peroutka. Godine 1894. Moser je napisao violinsku metodu *Škola za gusle* u tri sveska, koji se potom rabio za poduku violine na školi Hrvatskog glazbenog zavoda. Nakon 12 godina poduke u Zagrebu, Moser se 1903. vratio u domovinu. Na njegovom ga je mjestu u Hrvatskom glazbenom zavodu naslijedio Václav Huml. Huml je nastupao kao solist, kao član komornog ansambla, a bio je i jedan od osnivača Zagrebačkog kvarteta. tijekom pedagoške karijere podučavao je više od 200 violinista, među kojima su i oni s međunarodnom karijerom: Zlatko Baloković, Braca Milan Jovanović, Ljerko Spiller, Zlatko Topolski, Miran Viher i mnogi drugi.

Maruša Zupančič (Ljubljana) Václav Huml and His Network of Musicians

Václav Huml (1880–1953), founder of the Zagreb violin school, was one of the most important Prague violin pedagogues in the first half of the 20th century. He was part of one of the best generation of Prague violinists, including Jan Kubelík, Jaroslav Kocian, Štěpán Suchý, František Stupka, Václav Talich, Milan Zuna, Jindřich Bastář and Jindřich Feld. In the 1890's, Václav Huml studied violin with Otakar Ševčík at the Prague Conservatory. It was during that period that the first Prague violinists became active in Zagreb: from 1891 until the 1920's they were active as violin teachers, concert masters, orchestral players and conductors. Among them were Vitězslav Roman Moser, Josef Karbulka, František Jílek, Stanislav Ondříček, Jindřich Feld, Milan Zuna, Nikola Kus, Jan Příbyl and Lubomir Peroutka. In 1894 Moser wrote the violin method *Škola za gusle* in three volumes which was subsequently used for violin teaching at the Croatian Music Institute (Hrvatski glazbeni zavod). After twelve years of teaching in Zagreb, Moser returned to his homeland in 1903. At the Croatian Music Institute, he was then succeeded by Václav Huml. Huml performed as a soloist, as a member of chamber ensembles, and he co-founded the Zagreb Quartet. During his pedagogical career he taught more than 200 violinists, among them violinists with successful international careers: Zlatko Baloković, Braca Milan Jovanović, Ljerko Spiller, Zlatko Topolski, Miran Viher and many others.

Umrežavanje glazbom u ‘dugom 19. stoljeću’: pripreme

BIOGRAFIJE SUDIONIKA

**Networking through Music in the “Long 19th Century”:
Preliminaries**

BIOGRAPHIES OF THE PARTICIPANTS

Jolanta Guzy-Pasiak, dr. sc., muzikologija je i docentica na Institutu umjetnosti Poljske akademije znanosti (Muzikološki odsjek, 'Poljska glazba u inozemstvu'). Su-urednik je poljskog muzikološkog časopisa *Muzyka*. Njezini istraživački interesi uključuju glazbu 20. stoljeća s naglaskom na poljske skladatelje-emigrante u prvoj polovici stoljeća (osobito su to Karol Rathaus i Ludomir Michał Rogowski), te panslavizam u glazbi.

Jolanta Guzy-Pasiak, Ph.D., a musicologist, is an Assistant Professor at the Institute of Art, Polish Academy of Sciences (Musicology Department, 'Polish Music Abroad'). She is co-editor of the Polish musicological journal *Muzyka*. Her research interests include twentieth-century music, with an emphasis on Polish émigré composers of the first half of the twentieth century (especially Karol Rathaus and Ludomir Michał Rogowski), and Pan-Slavism in music.

Ivana Horbec postigla je doktorat znanosti iz Rane moderne povijesti na Sveučilištu u Zagrebu 2009. Zaposlena je kao viša znanstvena suradnica na Hrvatskom institutu za povijest. Od 2014. vodi projekt financiran od Hrvatske zaklade za znanost „Od protomodernizacije do modernizacije školstva u Hrvatskoj“. Njeni znanstveni interesi leže u područjima društvenih i institucionalnih povijesti rane moderne Hrvatske, kao i društveno-političke uloge hrvatskog plemstva u kontekstu srednje Europe.

Ivana Horbec obtained PhD in Early Modern History at the University of Zagreb in 2009. She is employed as a senior research fellow at the Croatian Institute of History. Since 2014 she is the leader of the project financed by the Croatian Science Foundation „From Protomodernisation to Modernisation of Croatia’s School System“. Her scientific interests lie in the areas of the social and institutional history of early modern Croatia, as well as the socio-political role of the Croatian nobility in the central European context.

Vjera Katalinić znanstvena je savjetnica i upraviteljica u Odsjeku za povijest hrvatske glazbe HAZU u Zagrebu; naslovna je redovita profesorica na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Područja njezinog istraživanja: glazbena kultura 18. i 19. stoljeća te glazbene zbirke i arhivi. Vodila je HERA projekt „Glazbene migracije u rano moderno doba: susret europskog istoka, zapada i juga“ (2013-2016), a sada vodi projekt HRZZ-a „Umrežavanje glazbom: promjene paradigmi u 'dugom 19. stoljeću' – od Luke Sorkočevića do Franje Ksavera Kuhača“ (2017-2021). Autorica je četiriju knjiga, oko 200 članaka, urednica 10 zbornika radova i šest notnih izdanja. Glavna je urednica časopisa *Arti musices*.

Vjera Katalinić, senior researcher and director at the Department for the History of Croatian Music, Croatian Academy of Sciences and Arts in Zagreb; full professor at the University of Zagreb, Music Academy. Her fields of interest: 18th- and 19th-century musical culture; musical collections and archives. Leader of the HERA project “Music migrations in the early modern age: the meeting of the European East, West and South” (2013-2016), leader of the national project “Networking through music: changes of paradigms in the ‘long 19th century’ – from Luka Sorkočević to Franjo

Ksaver Kuhač" (2017-2021). Author of four books, some 200 articles, editor of 10 proceedings and six music scores. Editor-in-chief of the journal *Arti musices*.

Sanja Majer-Bobetko je znanstvena savjetnica u trajnome zvanju u Odsjeku za povijest hrvatske glazbe HAZU. Članica je uredništava časopisa *Arti musices* (2016-2015. glavna urednica) i *Gitara*. Bila je predavač na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1981-1994) i predsjednica hrvatske nacionalne komisije RILM-a (1990-2007). Autorica je više od 170 članaka i četiriju knjiga. Do 2013. vodila je nacionalni projekt „Hrvatska glazbena historiografija do 1945.“, što, uz područje glazbene kritike u 19. i 20. stoljeću, predstavlja jedno od glavnih područja njezinog istraživanja.

Sanja Majer-Bobetko is senior researcher at the Department for the History of Croatian Music, Croatian Academy of Sciences and Arts. She is a member of editorial boards of the journals *Arti musices* (2006-2017 editor-in-chief) and *Gitara*. She was lecturer at the Faculty of Humanities and Social Sciences in Zagreb (1981-1994) and president of the Croatian Commission of RILM. She published some 170 articles and four books. Until 2013 she lead a national project on “Croatian Music Historiography until 1945”, which is, besides musical criticism of the 19th and 20th centuries, one of the main interests of her research.

Katja Radoš-Perković je docentica na Odsjeku za talijanistiku Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Glavna područja njezina istraživanja jesu talijansko kazalište 18. stoljeća, s posebnim interesom za djela Carla Goldonija, kao i talijanska operna libreta te hrvatsko-talijanski problemi prijevoda. Godine 2013. objavila je knjigu o hrvatskim prijevodima Glodonijevih komedija pod naslovom *Pregovori s izvornikom. O hrvatskim prijevodima Goldonijevih komedija* (Leykam ed.).

Katja Radoš-Perković is Assistant Professor at the Department of Italian Studies of the Faculty of Humanities and Social Sciences of the University of Zagreb. Her main fields of research are Italian 18th-century theatre, with particular interest in the works of Carlo Goldoni, as well as Italian opera librettos and Croatian-Italian Translation studies. In 2013 she published a book on Croatian translations of Goldoni's comedies entitled *Pregovori s izvornikom. O hrvatskim prijevodima Goldonijevih komedija* (Leykam ed.).

Sara Ries, muzikologinja, asistent je u Odsjeku za povijest hrvatske glazbe, Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Doktorand je i istraživač na projektu „Umrežavanje glazbom: promjene paradigmi u 'dugom 19. stoljeću' – od Luke Sorkočevića do Franje Ksavera Kuhača“ (NETMUS19), u okviru teme Korespondencija F. Ks. Kuhača. Njezino područje istraživanje je glazbena kultura i institucije u 19. stoljeću u Hrvatskoj i međunarodni kontakti.

Sara Ries, musicologist, is assistant at the Department for the History of Croatian Music, Croatian Academy of Sciences and Arts in Zagreb. She is a doctoral student and researcher on the project “Networking through Music: Changes of Paradigms in

the 'Long 19th Century' – From Luka Sorkočević to Franjo Ksaver Kuhač" (NETMUS19), within the theme F. Ks. Kuhač's correspondence. Her fields of interest: 19th century musical culture and institutions in Croatia and their international contacts.

Stanislav Tuksar, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu; bio je gost professor na 24 akademske institucije širom svijeta. Objavio je 27 knjiga (kao autor, prevoditelj i urednik) i 230 članaka. Bio je istraživač projekta HERA „Glazbene migracije u ranom modernom dobu“ (2013-2016). Glavna područja istraživanja: estetika glazbe, hrvatski glazbeni pisci od 16. do 20. stoljeća, glazbene zbirke i arhivi u Hrvatskoj, ranija glazbena terminologija. Redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Stanislav Tuksar, professor emeritus of the University of Zagreb; guest professor at 24 academic institutions worldwide. Published (as author, translator and editor) 27 books and 230 articles. Researcher of the HERA project “Music migrations in the early modern age” (2013-2016). Fields of interest: aesthetics of music, Croatian music writers from 16th to 20th century, musical collections and archives in Croatia, earlier music terminology. Full member of the Croatian Academy of Sciences and Arts.

Viktor Velek, dr. sc., češki je muzikolog koji je studirao na Sveučilištu u Beču i Masarykovom sveučilištu u Brnu. Podučava na Fakultetu umjetnosti Sveučilišta u Ostravi. Glavno područje istraživanja: zajednička glazbena kultura Lužičkih Sorba i Čeha u 'dugom 19. stoljeću', češki zsvetac-zaštitnik sv. Vaclav i glazba, glazba u ogledalu češke nacionalne tradicije i glazbene kulture bečkih Slavena (osobito Čeha) u 19. i 20. stoljeću.

Viktor Velek, PhD, is a Czech musicologist who studied at the University of Vienna and Masaryk University in Brno. He is teaching at the Faculty of Arts at the Ostrava University. His main field of interests are: the common musical culture of the Lusatian Sorbs and Czechs in the “long 19th century”, Bohemian patron-saint St Vaclav and music, music in the mirror of Czech national tradition and musical culture of the Viennese Slavs (especially Viennese Czechs) in the 19th and 20th centuries.

Vilena Vrbanić stekla je bakalaureat i magisterij iz historijske muzikologije na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Od 2012. radila u Odsjeku za povijest hrvatske glazbe Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, gdje je od 2013. do 2016. bila dio tima europskog (HERA) projekta „Glazbene migracije u rano moderno doba.“ Doktorand je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s tezom „Instrumenti umjetničke glazbe u hrvatskim muzejima“ i suradnik na projektu HRZZ-a „Glazbeni izvori Dalmacije u kontekstu srednjoeuropske i mediteranske glazbene kulture od 18. do 20. stoljeća“.

Vilena Vrbanić completed BA studies in musicology and MA studies in historical musicology at the Academy of Music, University of Zagreb. Since 2012 she worked at the Croatian Academy of Sciences and Arts, Department for the History of Croatian music, from 2013 until 2016 as a member of the European HERA project “Music migrations in the early modern age”. She is a PhD student at the Faculty of Humanities and Social

Sciences in Zagreb with the thesis “Art Music Instruments in Croatian Museums” and researcher on the national project “Musical Sources in Dalmatia in the Context of Central-European and Mediterranean Musical Culture from the 18th to the 20th Century”.

Maruša Zupančič postigla je 2012. doktorat iz muzikologije na Odsjeku za muzikologiju Fakulteta umjetnosti Sveučilišta u Ljubljani s tezom pod naslovom „Razvoj violinizma u slovenskim zemljama do početka Drugog svjetskog rata“. Od 2014. je postdoktorski istraživač na projektu „Praški konzervatorij kao središte europske glazbene kulture u 19. i početkom 20. stoljeća: utjecaji Praške violinističke škole i migracije njezinih predstavnika u Europi“, na Institutu za muzikologiju Znanstvenoistraživačkog centra Slovenske akademije znanosti i umjetnosti u Ljubljani.

Maruša Zupančič obtained her PhD degree in musicology from the Department of Musicology, Faculty of Arts, University of Ljubljana in 2012, with a thesis entitled “The development of violinism in Slovene lands until the beginning of the Second World War”. Since 2014 she is working on the postdoctoral research project titled “The Prague Conservatory as a Centre of European Musical Culture in the 19th and at the beginning of the 20th Centuries: Influences of the Prague Violin school and Migrations of its Representatives throughout Europe” at the Institute of Musicology, Research Centre of the Slovene Academy of Sciences and Arts in Ljubljana.